

Abdestimi aldım, Öğle'yi bekliyorum.

Dün dedi ki, *Allah zaman ve mekanın sahibidir, sen namaza zaman ayırırsan, o da senin için zamanı genişletir ve işlerini yoluna koyar.*

İçimde şüphe, ben hesapların ve dakikaların insanıyım. Abdesti ve sünnetiyle bir namaz 10 dakika sürüyor ve bu aslında gün içinde ufacık dilim ama *durmak* yok mu, işte o zor.

Namaz konusunda zaman zaman hassasiyetimi kaybediyorum. Güne onunla başlamak ve onunla bitirmek iyi ama gün içinde, türlü türlü insanla konuşmak, türlü dertlere kafa yormak, trafikte saatler geçirmek, namazın aksamasına sebep oluyor.

Bir de tabii en zoru, şu sıralarda, *bunu yapıyorum ama bana bir faydası var mı acaba?* şüphesi. *Değiyor mu?*

Sabah annemi feribota bırakmam gerekiyordu, Deniz otobüsleri iptal edilmiş, 7:30'da feribot, yol 10 dakika sürüyor ama bilet alamamış. Ben 7'de namaza durdum. İçimde *acaba bu yüzden kaçırır mı?* şüphesi.

Kaçırmadı. *Bir el beni aldı, sıranın en önüne koydu* dedi aradığımda.